

Modrá revolúcia

(1996)

Milí priatelia, milí Bratislavčania, vážení občania,

znovu sa stretávame tu na námestí v Bratislave. Stretávame sa na námestí, pretože na Slovensku nestačí robiť politiku iba v parlamente, alebo ju dokonca len prenechať vláde.

Nestačí robiť politiku iba v parlamente, lebo vládna koalícia si myslí, že keď má väčšinu, môže všetko, a keď má vládu, má absolútnu moc. Keď v parlamente začneme trochu viac odhaľovať pravdu o vládnutí súčasnej koalície, jednoducho ukončia rozpravu, semtam vypnú mikrofón a odoberú nám slovo. Myslia si, že nás tak umlčia. Ale oni nás neumlčia. Neumlčia nás, pretože ešte sú na Slovensku námestia a ešte ste tu vy. Na námestiach rozhodujete iba vy, komu udelíte slovo. Komu vy udelíte slovo, tomu ho vládna koalícia nemôže zobrať. Ja sa preto nebudem pýtať Mečiara, Slotu, či Jána Ľuptáka, či mi udelia slovo, ja sa pýtam vás, či mi vy udelíte slovo.

Minulý týždeň boli takéto zhromaždenia v Prešove a v Banskej Bystrici, dnes sa stretávame v Bratislave. Sú to zhromaždenia slobodných občanov, sú to ostrovy slobody a odvahy na Slovensku. Voláme odtiaľto všetkých, ktorých prepustili z práce, pretože odmietli vstúpiť do HZDS, ktorí stratili zamestnanie, pretože manželky štátnych funkcionárov vykúpili autá a stroje z ich podniku, voláme tých, ktorí sa obávajú zásahu tajnej služby do svojej slobody a súkromia, voláme novinárov, ktorých cenzurujú, voláme všetkých, ktorí veria, že Slovensko nie je také primitívne, akým ho robí súčasná

vláda: prídte medzi nás. Medzi nami budete slobodní a bezpeční, uprostred nás uvidíte víziu európskeho Slovenska.

Vláda sa bojí slobodných občanov, preto si na nás pripravila novelu Trestného zákona.

Keby bol nový zákon prijatý, naše zhromaždenie by mohlo byť vyhlásené za trestné preto, že hovoríme pravdu o tom, ako sa na Slovensku vládne. Zákon zatiaľ neplatí, pretože ho prezident odmietol podpísať. Odmietol ho podpísať ako mnoho iných, ktorými chce vláda obrať občanov o slobodu a majetok. Sloboda a demokracia majú v prezidentovi pevnú oporu. Vláda sa bojí aj nadácií, ktoré pomáhajú študentom, chorým alebo len tak ľuďom. Preto pripravila nový zákon o nadáciách, ktorý väčšinu z nich zlikviduje.

Všetko, čo okolo seba vidíme, svedčí o jednom: panstva nad Slovenskom sa znovu zmocňujú bývalí bolševici. Ich drzosť je bezhraničná. Už raz priviedli krajinu na mizinu a znovu si trúfajú. Už mnoho ráz po vojne, v 60. roku a znovu v 70. roku pripravili Slovensko o právomoci a odrazu idú nás poučovať o vlastenectve.

Ale my zlomíme ich panstvo. Nebojíme sa bývalých bolševikov, ktorí sa dnes rozvážajú po Slovensku v amerických lietadlách. Nebojíme sa vraj robotníckych funkcionárov, ktorí umiestňujú svoje svokry do vedenia veľkých bánk. Nebojíme sa ani Lexovej tajnej služby ani Darmovej lžitelevízie. Oni všetci nevidia, že skutočnou revolučnou stranou sme dnes na Slovensku my. Jednu revolúciu sme už urobili. Nazvali sme ju nežnou.

Urobíme aj druhú. Modrú revolúciu. Bude to revolúcia pre Slovensko a za nastolenie tradičných slovenských hodnôt. Rozumného gazdovania, skromnosti a pracovitosti, ochrany rodiny, priateľstva voči dobrým susedom a rozhodnosti voči zlým, slobody pre umelcov a úcty voči statočným. Modrá revolúcia znovu zmetie bolševikov, tentoraz definitívne. Ak sa nebude dať uskutočniť cez parlament, pretože nám odoberú slovo, obrátíme sa znovu na vás. Námestia nám nezoberú.

Milí priatelia, vážení občania. Prosím vás o podporu pre náš zápas. Sľubujem vám, že nesklameme vašu dôveru. Preukázali sme

už doteraz, že nás dar nezvedie, hrozba neskloni. Patríme k vám, sme takí, akí ste aj vy. Hovoríme tým istým jazykom, vychovávali nás tie isté piesne. Poznáme a milujeme Slovensko a vieme, ako mu pomôcť. Slovensko patrí nám všetkým a nedáme si ho vziať. Pomôžte nám pri tom.

Miting, Bratislava 14. mája 1996